

Dosarul nr. 1ra-28/22
1-14013172-01-1ra-05012022

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

09 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte - Diaconu Iurie,
Judecători - Plămădeală Ghenadie, Guzun Ion

Examinând fără citarea părților, în baza materialelor din dosar, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul *Sanduța Evghenii* în numele inculpatului Tricolici Constantin, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 14 octombrie 2021, în cauza penală de învinuire a lui

Tricolici Constantin XXXXX, născut
XXXXX,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal.

Termenii de examinare:

prima instanță: 11.04.2014 - 09.08.2017;
instanța de apel: 22.11.2017 - 14.01.2019;
instanța de recurs: 02.05.2019 - 03.12.2019;
instanța de apel: 28.01.2020 - 14.10.2021;
instanța de recurs: 05.01.2022 - 09.11.2022.

Asupra motivelor invocate în recurs, în baza materialelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central din 09 august 2017, *Tricolici Constantin* a fost achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

S-a decis soarta corpurilor delictive.

Prin aceeași sentință au fost condamnați Marin Mihail și Stancu Dumitru, hotărârea în privința cărora hotărârea în prezent nu se contestă, din care motiv instanța de recurs nu se v-a expune în privința acestora.

1.1 Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat în fapt că, potrivit rechizitoriului, **Tricolici Constantin** a fost învinuit de faptul că, acționând de comun acord cu *Stancu Dumitru Gheorghe, Marin Mihail Stepan, Iaconi Constantin, Florea Nicolae, Lupan Victor* și alte persoane, aflându-se pe strada centrală din satul XXXXX, acționând de comun acord cu ei și coordonat, având scopul de a sista activitatea de serviciu și schimbarea caracterului ei în interesul celui care amenință și al altei persoane, în privința inspectorului superior al Serviciului echipe mobile

SUD - Vreamea Andrei și inspectorului principal al Serviciului echipe mobile SUD - Cebotari Lilian, care sunt persoane cu funcții de răspundere și se aflau în exercițiul atribuțiilor de serviciu, cu autoturismul de serviciu de model „XXXXX” cu numărul de înmatriculare XXXXX, care anterior au somat conducătorul vehiculului de model „XXXXX” cu numărul de înmatriculare XXXXX să stopeze pentru verificarea legalității circulației pe drumurile din Republica Moldova, și care fără a se supune cerințelor lor legale, a provocat un accident rutier soldat cu vătămarea pietonilor, intenționat au atacat colaboratorii Serviciului Vamal, Vreamea Andrei și Cebotari Lilian, și au inversat autoturismul sus-indicat deteriorându-l, prin ce au cauzat Biroului Vamal Cahul, un prejudiciu material la suma de 58 554 lei, care se atribuie la daune în proporții mari.

Astfel, acțiunile lui *Tricolici Constantin*, au fost încadrate juridic de către procuror în baza art. 349 alin. (2), lit. c) Cod penal, conform indicilor calificativi – *”amenințarea cu moartea, cu vătămarea integrității corporale și a sănătății, cu nimicirea bunurilor persoanei cu funcție de răspundere, în scopul sistării activității ei de serviciu și schimbării caracterului ei în interesul celui care amenință, al altei persoane, precum și nimicirea bunurilor persoanei bunurilor persoanei cu funcție de răspundere, în scopul sistării activității ei de serviciu și schimbării caracterului ei în interesul celui care aplică violența, al altei persoane, acțiuni însoțite de daune materiale în proporții mari”*.

2. Sentința primei instanțe, a fost atacată cu apeluri de către:

2.1 *Procuror*, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care, inculpatul *Tricolici Constantina* să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 349 alin. (1) 349 alin. (1¹) Cod penal, cu stabilirea următoarelor pedepse:

- în baza art. 349 alin. (1) Cod penal - **2** ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis;

- în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal - **2** ani închisoare, cu executarea într-un penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art. 84 Cod penal pentru concurs de infracțiuni, să-i fie stabilită o pedeapsă definitivă, prin cumul parțial al pedepselor aplicate - **3** ani și **6** luni închisoare, cu executarea într-un penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului, procurorul a invocat că, prima instanță neîntemeiat l-a achitat pe *Tricolici Constantin*, menționând următoarele:

- în cadrul cercetării judecătorești a fost dovedită pe deplin vinovăția inculpatului, or, partea vătămată *Cebotari Lilian*, în ședința de judecată din 05 iulie 2013, a declarat că *„la inversarea automobilului au participat toți inculpații și l-a memorizat pe inculpatul Tricolici Constantin, care înjura cel mai mult;*

- partea vătămată *Vreamea Andrei* a declarat că, *„la fața locului a apărut inculpatul Tricolici Constantin, care era în mulțimea de oameni și a început să-i înjure și să-i amenințe, precum și a lovit cu piciorul în ușa automobilului de serviciu, ulterior inculpatul Tricolici Constantin, a strigat la toți oamenii ce se aflau la fața locului, ca să inverseze automobilul de serviciu împreună cu ei, și să-i dea foc”*, și imediat din partea dreapta a automobilului s-au apropiat mai multe persoane care încercau să

inverseze automobilul;

- partea vătămată Vremea Andrei, a declarat că, toți inculpații au participat la inversarea automobilului;

- părțile vătămate au confirmat că inculpatul Tricolici Constantin a participat la inversarea automobilului, iar prima instanță a apreciat greșit declarațiile martorilor Netedu Petru și Zglavoci Victor, precum că inculpatul Tricolici Constantin, pe toată durata conflictului se afla în gospodăria sa;

- fiind audiat în ședința de judecată în prima instanță, inculpatul Tricolici Constantin a declarat că, „*a lucrat în gospodăria sa împreună cu Florea Petru, iar în cadrul judecării cauzei a prezentat proba cu martorul Netedu Petru*”, însă martorii Netedu Petru și Zglavoci Victor, nu se aflau la fața locului, nu cunosc circumstanțele ce țin de inversarea automobilului.

2.2 Avocatul *Stănilă Elena* în numele inculpatului Marin Mihail.

3. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 14 ianuarie 2019, s-au admis apelurile declarate, s-a casat parțial sentința în partea achitării lui Tricolici Constantin, în partea condamnării lui Marin Mihail și în partea soluționării acțiunii civile, cu adoptarea în această parte a unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Tricolici Constantin a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal - **1 an și 6 luni** închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis;

Marin Mihail a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.349 alin.(1¹) Cod penal - **1 an** închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

A fost respinsă ca fiind neîntemeiată acțiunea civilă a reclamantei *Vidrașco Antonina* împotriva inculpaților, privind repararea prejudiciului material.

În rest, sentința a fost menținută.

3.1 În motivarea soluției adoptate instanța de apel a constatat că, *Tricolici Constantin* la 05 iulie 2013, în jurul orei 11:30, acționând de comun acord și coordonat cu Marin Mihail și alte persoane, aflându-se pe strada centrală din s. XXXXX, cu scopul sistării activității de serviciu a persoanelor cu funcții de răspundere Vremea Andrei - inspector superior al Serviciului echipe mobile Sud și Cebotari Lilian - inspector principal al Serviciului echipe mobile SUD, care exercitau patrularea cu autoturismul de serviciu de model „XXXXX”, n/î XXXXX, și în exercitarea atribuțiilor de serviciu au somat conducătorul vehiculului de model „XXXXX”, cu n/î XXXXX, să stopeze pentru verificarea legalității circulației pe drumurile din Republica Moldova, dar care nu s-a supus cerințelor legale și a provocat un accident rutier soldat cu vătămarea pietonilor, în interesul persoanei care conducea vehiculul „XXXXX” cu n/î XXXXX, intenționat au atacat colaboratorii Serviciului Vamal, Vremea Andrei și Cebotari Lilian, și au inversat autoturismul de serviciu „XXXXX”, cu n/î XXXXX, deteriorându-l, prin ce au cauzat Biroului Vamal Cahul, un prejudiciu material în sumă de 58 554 lei.

Astfel, fapta a fost constatată și calificată juridic de instanța de apel conform art. 349 alin. (1¹) Cod penal, după indicii calificativi: „*nimicirea bunurilor persoanei cu funcție de răspundere, în scopul sistării activității ei*”

de serviciu și schimbării caracterului ei în interesul altei persoane”.

Totodată, a constatat că probele examinate și apreciate prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală în ședința instanței de apel demonstrează cu certitudine vinovăția lui Tricolici Constantin, în comiterea infracțiunii imputate, și combat atât argumentele cât și declarațiile inculpatului Tricolici Constantin.

4. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel au declarat recursuri ordinare:

4.1 *Avocații Sanduța Evghenii și Puică Sergiu* în numele inculpatului Tricolici Constantin, prin care au solicitat casarea parțială a deciziei în partea condamnării lui Tricolici Constantin, cu menținerea sentinței în această parte.

În motivarea recursului au invocat că, nu există probe suficiente care ar demonstra vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin.(1¹) Cod penal, având în vedere că declarațiile părților vătămate nu întrunesc condițiile prevăzute de art. 95 alin. (1) Cod procedură penală.

4.2 *Reprezentantul părții civile Biroul vamal Sud, Goian Veaceslav*, prin care a solicitat casarea parțială a deciziei în partea respingerii acțiunii civile cu menținerea sentinței în această parte, invocând că:

- la materialele dosarului este anexată procura, prin care se împuternicește reprezentantul Biroului Vamal Cahul să reprezinte interesele părții civile (Biroului Vamal), precum și ordonanța de recunoaștere a lui Vidrașco Antonina reprezentant al părții civile;

- nu este de acord cu concluzia instanței de apel, care a constatat că în cadrul urmăririi penale Biroul Vamal Cahul, nu a fost recunoscut ca parte civilă, dar reprezentantul acestuia;

-instanța de apel a reținut că prejudiciul material în mărime de 55 841 lei, a fost cauzat persoanei fizice, or, faptul că la materiale este anexată Ordonanța prin care se dispune recunoașterea cet. Vidrașco Antonina în calitate de reprezentant legal al părții civile dovedește că nu cetățeanul în cauză a suferit un prejudiciu, dar persoana juridică pe care o reprezintă.

4.3 *Avocatul Stănilă Elena* în numele inculpatului Marin Mihail.

5. La recursurile ordinare declarate, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1), pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul care s-a expus pentru inadmisibilitatea recursurilor declarate de către avocatul *Stănilă Elena* în numele inculpatului Marin Mihail și de către avocații *Sanduța Evghenii și Puică Sergiu* în numele inculpatului Tricolici Constantin și admiterea recursului declarat de reprezentantul părții civile Biroul Vamal Sud, *Goian Veaceslav*, cu transmiterea acestuia în Colegiul penal lărgit pentru înlăturarea erorii de drept.

6. Prin Decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 03 decembrie 2019, au fost admise recursurile ordinare declarate, s-a casat parțial decizia Curții de Apel Cahul din 14 ianuarie 2019, în latura penală, în partea condamnării lui Tricolici Constantin și Marin Mihail, și în latura civilă, cu dispunerea rejudecării cauzei în această parte, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6.1. Pentru a decide astfel, instanța de recurs a indicat că, potrivit recursului declarat de avocata *Sanduța Evghenii* în interesele inculpatului

Tricolici Constantin, s-a indicat: „ ... au mai fost audiați martorii Florea Vasiliță și Saghin David, care au negat participarea lui Tricolici Constantin la comiterea infracțiunii și nemijlocit la inversarea automobilului Serviciului Vamal, dar care în instanța de judecată nu au fost examinate”.

Consecutiv în cererea de recurs se evidențiază că, „ instanța de apel a constatat că, declarațiile părților vătămăte sunt veridice, și consecutive pe tot parcursul procesului, dar fără o evaluare clară, care să înlăture toate dubiile cu referire la vinovăția inculpatului Tricolici Constantin. Au fost apreciate critic declarațiile martorilor Cojan Victor, Netedu Petru și Zglavoci Victor”.

În asemenea împrejurări, Colegiul penal lărgit statuează că, decizia instanței de apel în cauza dată, este afectată în partea motivării soluției adoptate și prezintă deficiențe, ceea ce este incident cazului de casare invocat în speță și prevăzut de art.427 alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală și anume, „*hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*”, iar erorile admise de către instanța de apel nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza și a se pronunța asupra legalității sentinței, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesuale-penale la pronunțarea hotărârii judecătorești.

Colegiul penal lărgit a atras atenția că, în conținutul deciziei lipsește o argumentare juridică întemeiată în partea respingerii acțiunii civile înaintate de reprezentantul părții civile Biroul Vamal Cahul, *Vidrașco Antonina*.

7. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 14 octombrie 2021, s-au admis apelurile, s-a casat parțial, inclusiv din oficiu sentința, în latura penală în partea achitării lui Tricolici Constantin, în partea condamnării lui Marin Mihail și în latura civilă, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Tricolici Constantin a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 349 alin. (1¹) Cod penal, *cu liberarea de pedeapsa penală, în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.*

Marin Mihail a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 349 alin. (1¹) Cod penal, *cu liberarea de pedeapsa penală, în legătură cu expirarea termenului de prescripție tragerii la răspundere penală.*

S-a admis acțiunea civilă, înaintată de reprezentantul Biroului Vamal Sud - *Vidrașco Antonina*.

S-a încasat în mod solidar de la *Tricolici Constantin, Stancu Dumitru și Marin Mihail*, în beneficiul *Biroului Vamal Sud*, sumă de **55 841** lei cu titlu de prejudiciul material.

7.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că, la 05 iulie 2013, în jurul orei 11:30 minute, inculpatul *Tricolici Constantin*, acționând de comun acord și coordonat cu alte persoane, aflându-se pe strada din satul Colibași, raionul Cahul, având scopul de a sista activitatea de serviciu a inspectorului superior al Serviciului echipe mobile SUD - *Vreamea Andrei* și inspectorului principal al Serviciului echipe mobile SUD

- Cebotari Lilian, care sunt persoane cu funcție de răspundere și se aflau în exercițiul atribuțiilor de serviciu, intenționat au inversat automobilul de serviciu de model „XXXXX” cu numărul de înmatriculare XXXXX, deteriorându-l, prin ce au cauzat Biroului Vamal Sud, un prejudiciu material la suma totală de 55 841 lei.

Astfel, acțiunile lui Tricolici Constantin au fost încadrate juridic în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal, conform indicilor calificativi – „*nimicirea bunurilor persoanei cu funcție de răspundere, în scopul sistării activității ei de serviciu*”.

În acest sens instanța de apel a indicat că, analizând probele, în urma aprecierii lor, a considerat că prima instanță neîntemeiat a constatat că, învinuirea adusă inculpatului *Tricolici Constantin*, nu și-a găsit confirmare în cadrul judecării cauzei penale, nu a apreciat corect probele administrate și examinate în cadrul cercetării judecătorești, și respectiv în mod eronat nu a constatat vinovăția inculpatului *Tricolici Constantin* de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal, or, cumulul de probe administrate în cadrul urmăririi penale, examinate de către prima instanță și verificate în ședința instanței de apel, combat această concluzie a primei instanțe.

Instanța de apel a considerat că, probele cauzei penale demonstrează cu certitudine realizarea de către inculpatul *Tricolici Constantin* a laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal.

Vinovăția inculpatului *Tricolici Constantin* s-a demonstrat prin declarațiile părților vătămate Vremea Andrei și Cebotari Lilian, depuse pe tot parcursul procesului penal, la diferite etape, care reprezintă niște declarații consecutive, logice și veridice, precum și coroborează cu alte probe administrate și examinate în cadrul procesului penal.

În ceea ce privește declarațiile martorului Netedu Petru, depuse în ședința de judecată în prima instanță și în ședința instanței de apel, instanța de apel a considerat că aceste declarații urmează să fie apreciate în mod critic, depuse în favoarea inculpatului, deoarece nu coroborează cu alte probe administrate și verificate în cadrul judecării apelurilor, mai mult, aceste declarații se combat însuși prin declarațiile inculpatului *Tricolici Constantin Nicolae*, depuse în ședința instanței de apel.

Instanța de apel a mai menționat că, potrivit declarațiilor părții vătămate Cebotari Lilian, după efectuarea unei împușcături, persoanele aflate la fața locului au continuat inversarea automobilului, din ce rezultă că în momentul efectuării împușcăturii, automobilul de serviciu nu era inversat, totodată, inculpatul *Tricolici Constantin*, a declarat în mod expres că, după ce a auzit împușcătura a ieșit în stradă și s-a aflat o perioadă de timp în stradă.

Instanța de apel a conchis că este neîntemeiată versiunea inculpatului *Tricolici Constantin*, precum că învinuirea adusă în săvârșirea infracțiunii imputate, este la comandă, or, în cadrul judecării apelurilor nu s-a constatat existența unor interese ale părților vătămate sau a altor persoane în atragerea la răspundere penală a inculpatului.

Instanța de apel a respins argumentele din apelul procurorului, privind recunoașterea inculpaților *Tricolici Constantin* și *Marin Mihail*, vinovați și de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1) Cod penal, menționând că, în speța respectivă, nu există concursul real de

infracțiuni prevăzute la alin. (1), art. 349 și alin. (1¹), art. 349 Cod penal, deoarece acțiunile inculpaților nu au avut loc cu o întrerupere pe o anumită perioadă de timp. La fel, nu există nici concursul ideal al infracțiunilor menționate supra. Or, după conținutul lor, componentele infracțiunii prevăzute la art. 349 alin. (1) și celei la art. 349 alin. (1¹) Cod penal, sunt foarte similare. Diferența este numai în aceea că, latura obiectivă al infracțiunii prevăzută la art.349 alin. (1) Cod penal, se realizează prin amenințarea cu moartea, vătămarea integrității corporale sau cu nimicirea bunurilor, iar cea de la art. 349 alin. (1¹) Cod penal, prin aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea sau prin nimicirea bunurilor.

Astfel, instanța de apel a reiterat că, ansamblu de probe administrate, examinate și verificate în cadrul judecării cauzei, demonstrează cu certitudine vinovăția inculpatului *Tricolici Constantin*, în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 349 alin. (1¹) Cod penal.

Cu toate acestea instanța de apel a constatat că, inculpatului *Tricolici Constantin*, nu poate fi stabilită pedeapsa penală și urmează să fie liberat de pedeapsa penală, din următoarele considerente.

Potrivit alin. (3), art. 16 Cod penal, infracțiunea prevăzută de alin. (1¹), art. 349 Cod penal, se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave, și respectiv, termenul de prescripție tragerii la răspundere penală este de 5 ani, acțiunile pentru care a fost recunoscut vinovat inculpatul *Tricolici Constantin*, au fost săvârșite la 05 iulie 2013, respectiv, prin prisma art. 60 Cod penal, termenul de prescripție tragerii la răspundere penală a inculpatului a expirat la data de 05 iulie 2018.

În continuare, instanța de apel consideră că, prima instanță în mod eronat a soluționat chestiunea cu privire la acțiunea civilă înaintată de către reprezentantul *Biroul Vamal Sud*, din următoarele considerente.

În cadrul judecării apelurilor s-a constatat cu certitudine că, toți inculpații au participat la inversarea automobilului *Serviciului echipe mobile al Biroului Vamal Sud*, fiind recunoscuți vinovați de săvârșirea infracțiunii prevăzute de alin. (1¹) art. 349 Cod penal. Ca rezultat al inversării automobilului de serviciu, a fost deteriorat cauzând și un prejudiciu material.

Totodată, în cadrul judecării cauzei în prima instanță, de către reprezentantul părții civile, *Biroul Vamal Sud*, au fost prezentate probe cu copia contractului pentru achiziționarea serviciilor de valoare mică, din 17 octombrie 2014, potrivit căruia serviciile de reparație a automobilului de model „XXXXX” cu numărul de înmatriculare XXXXX, a constituit suma de 47 980 lei, precum și proba cu factura fiscală (f. d. 131-134 vol. II).

Potrivit răspunsului eliberat de *Serviciul Vamal*, valoarea rămasă din costul girofarului deteriorat, constituie 7 861 lei, 16 bani (f. d. 199 vol. I).

Respectiv, în atare circumstanțe reprezentantul părții civile, *Biroul Vamal Sud*, a probat prin probe pertinente și concludente valoarea prejudiciului material cauzat, culpa inculpaților în săvârșirea infracțiunii în cauză a fost demonstrată, cât și faptul că, prejudiciul material a fost cauzat ca rezultat al acțiunilor prejudiciabile ale inculpaților.

Astfel, având în vedere că, suma prejudiciului material este probată, culpa inculpaților a fost demonstrată, instanța de apel a considerat că, prin prisma legislației civile în vigoare, aceștia urmează să poartă în mod

solidar răspundere civilă, pentru cauzarea prejudiciului material.

8. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către avocatul *Sanduta Evghenii* în numele inculpatului Tricolici Constantin, prin care ne invocând nici un temei de recurs din prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a solicitat casarea parțială a deciziei în partea recunoașterii lui *Tricolici Constantin* vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal, cu menținerea sentinței, invocând:

- părțile vătămate Vremea Andrei și Cebotari Lilian la majoritatea întrebărilor puse de către avocați au răspuns că nu țin minte și dacă la concret, nu țin minte dacă le-au fost prezentat inculpații pentru recunoaștere pe fotografie;

- declarațiile părților vătămate Vremea Andrei și Cebotari Lilian, sunt combătute prin raportul de expertiză din 25 iulie 2013 (f. d. 123-125) la rubrica întrebări: de cine sunt create urmele papilare de pe suprafața aripii din fața dreaptă a automobilului se concluzionează că aceste urme nu sunt create de Tricolici Constantin;

- instanța de apel face trimitere numai la probele care îl învinovătesc, dar la cele care îl dezvinovătesc pe Tricolici Constantin sunt de neînțeles respinse cu o slabă argumentare sau de loc nu se expune și anume cu referire la procesul -verbal de recunoaștere a persoanei din 10 iulie 2013 (f.d.74-76, vol. I), prezentat spre recunoaștere părții vătămate Cebotari Lilian pe Tricolici Constantin, acesta din urmă nu a fost recunoscut de partea vătămată;

- din conținutul materialelor cauzei numai la inversarea automobilului au participat aproximativ 15 persoane, iar ca spectatori au fost mai multe de 50 persoane. De către urmărirea penal nu a fost stabilit nici un martor din așa mulțime care să indice direct participarea lui Tricolici Constantin la comiterea infracțiunii și nemijlocit la inversarea automobilului Serviciului Vamal;

- decizia instanței de apel cu privire la constatarea vinovăției lui Tricolici Constantin este bazată pe o singură probă și anume pe declarațiile părților vătămate Vremea Andrei și Cebotari Lilian, persoane interesate în procesul dat;

- a avut o atitudine tendențioasă la examinarea cauzei, argumentarea și pronunțarea deciziei de condamnare a lui Tricolici Constantin, deoarece toate probele apărării care cu desăvârșire prevalează asupra unei singure probe a acuzării au fost neargumentat respinse, iar acesta recunoscut vinovat și condamnat ilegal.

9. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, au depus referințe:

9.1 Procurorul – *N. Suvac*, prin care a manifestat dezacordul cu recursul declarat, a solicitat declararea recursului ca inadmisibil fiind vădit neîntemeiat cu menținerea deciziei instanței de apel motivând prin faptul că instanța de apel și-a argumentat suficient soluția.

În același timp, din conținutul recursului, se evidențiază că recurentul, de fapt, își motivează contestația prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă, motivele de reapreciere a materialului probatoriu, nu se conțin în temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

9.2 Șeful interimar Birou Vamal Sud - *Vidrașco Antonina*, prin care a manifestat dezacordul cu recursul declarat, a solicitat declararea recursului ca inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat cu menținerea deciziei instanței de apel motivând prin faptul că instanța de apel și-a argumentat suficient soluția.

10. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs.*

Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Însă, în recursul vizat, în pofida prevederilor enunțate, nu este indicat niciun temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă motivarea ilegalității hotărârilor contestate în acest sens (pct. 8 din decizie).

Potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Completarea cererii de recurs cu temeiuri ce ar suplini-o din oficiu, este contrară principiului contradictorialității ce guvernează întreg procesul penal.*

Cât tine de argumentele referitor la nevinovăția inculpatului, Colegiul penal indică că sunt declarative, ce nu pot fi acceptate, or, aceste argumente au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-au formulat și punctat minuțios, și veridic răspunsuri asupra lor în decizia instanței de apel (V.-IV, f. d. 172 – 176), pe care Colegiul penal le însușește, ce este conform practicii CtEDO cauza Albert vs. România din 16.02.2010.

Colegiul penal menționează, că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale,

așa cum s-a procedat în speță.

De asemenea, Colegiul penal atestă că recurentul primordial își manifestă dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de apel, care în opinia lui nu confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, Colegiul penal reține că nu acceptată acest dezacord, din considerentul că aceste probe au fost apreciate de către instanța de apel prin coroborare între ele. Astfel, fiind demonstrată pe deplin vinovăția inculpatului, iar obiecțiile recurentului reprezintă doar opinia subiectivă greșită a acestuia, or, Colegiul penal nu identifică vreun temei de a interveni prin prisma argumentelor invocate de recurent în decizia instanței de apel, care este legală și întemeiată.

Sub acest aspect, însă, se impune precizarea că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități.

Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, precum și pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după relevanța, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora și toate probele în ansamblul lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării acestora.

Mai mult, se conchide că instanța de apel a apreciat probele prin prisma cerințelor stipulate în art. 101 Cod de procedură penală, expunându-se în decizie cu privire la motivele respingerii argumentelor părții apărării și acceptării probelor prezentate de partea acuzării, respectând rigorile dictate de principiul contradictorialității stipulat în art. 24 Cod de procedură penală.

La fel, din conținutul recursului ordinar declarat, reiese că recurentul face o proprie apreciere a probelor în temeiul cărora instanța de apel și-a întemeiat soluția, argumentându-și astfel propria versiune privind circumstanțele cauzei, susținând că probele administrate nu demonstrează vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, iar Colegiul penal la acest capitol invocă că nu pot fi acceptate aceste versiuni, or contravin constatările corecte a instanței de apel în prezenta speță, concluzii ce au fost întemeiate just pe cumulul de probe examinate, verificat, descris și apreciat corect de instanța de apel în decizia sa.

Colegiul penal, apreciază critic argumentul recurentului precum că concluziile instanței de apel nu sunt bazate pe probe, în acest sens, instanța de recurs indică că este un argument declarativ, or, instanța de apel reținând circumstanțele de fapt ale cauzei și-a motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al relevanței, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

Din aceste considerente, Colegiul penal analizând materialele cauzei, stabilește, că în speță, nu a fost comisă nici o eroare gravă de fapt, așa precum se susține de către apărare, or, pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică.

Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, dar discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

În cauza deferită judecătii o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs.

Astfel, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectul contestat nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența unor erori de drept ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar urmează a fi declarat ca inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

12. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2), pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul *Sanduța Evghenii* în numele inculpatului **Tricolici Constantin**, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 14 octombrie 2021, în cauza penală în privința lui **Tricolici Constantin Nicolae**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 27 decembrie 2022.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecători

Plămădeală Ghenadie

Guzun Ion